

liha oli súua antud üks elav elajas kodu. Nende hulgas oli haruldasid lindusid ja muid loomasid, mida veel mitmed neist külalistest ei olnud nánudgi. Iga kord kui joodi, toodi uued karikad Aleksandrini fristallist, mis see kord kõige kallim oli, siis ka jásse kuldpeekrid, ja kõik anti önnelistele wðerastesse kingituseks. Veel muid kassid kinkisid andis keiser oma külalistele. Pääle sõõma hakati wiskmångu mängima, ja raha selle pääle andis keiser oma tasküst. Kui wiimaks wðerad waesta hommikut purjus pääga kodu hakkasivad minema, sai igaüks neist jumalagajätmise=kingituseks ilusa tölla emaeeslitega ja kutsariga ühes. Emaeeslite riistad oliwad hõbedaga õra tifitud.

— Nõnda oli lugu ühe ainsa „wáikese“ ðhtusfõðmaajaga sel ajal, kui Rooma keisrid nii piilarval kõmbel elasiwad, ja sest nõeme meie, kuda nad põhjatud summad ilma asjata õra kulusasiwad.”

---

## Tubaka ajaloošt.

„Kust on tubaka suitsutamine tulnud?” Nõnda küsib wist mõnigi mees ja naene. Ajaraamat kõstab meile selle pääle, et Hispania mees Hernandez de Toledo tubaka üleüldse kõige esite Õropa maale tdi ja nimelt umbes aasta 1550 ümber. See mees oli tubaka pöletamist Amerika pârisrahwa juures Sankt Domingo saarel nánud. Peagi lagunes tubaka pöletamine wõi suitsutamine Hispanias laiali ja sai moodiks wðetud. Tuba aastal 1560 sai ta Prantsuse pâalinnas Parisis pruugitawaks. Sel ajal nimetati tubakat aga teise nimega kui nûud ja nimelt nikoti rohi (Herba nicotiana). Prantsusemaalt lagunes tubaka pruukimine aega mõõda kõigisse teistesse maa-desse. Kust see tuli, et ta nii laialt ja üleüldsest on pruugitawaks saanud, ei mõista mina mitte seletada. Mina, nende ridade kirjutaja, olen kõll ka piibutaw mees, aga just ðiget kasu ei tunne ma sest mitte tulewat. Kas ta aga ometi suurt kasu saadab, see on